

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
9 серпня 2013 р., п'ятниця**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Незалежність як умова самовизначення народу** *Анатолій Селіванов, доктор юридичних наук, професор, академік НАПрН України, "Голос України".*3
- "Ми всі є учасниками унікальних подій та перетворень, які перевертали старі образи українського менталітету, привносили з собою нові поняття. Вищу роль відіграє тепер принцип народовладдя, верховенство народного суверенітету, який є єдиним правостворюючим для влади джерелом. Народ вже не задовольняється рефлексами об'єктивного правопорядку, він вимагає від влади гарантій і рішучого захисту його прав".
- Азаров ждет госбюджет к 24 августа** *Елена Галаджий, "Комсомольская правда в Украине"*6
- Правительство готовит сюрприз для страны на ее 22-летие. Премьер-министр обязал министров сконцентрироваться и приложить максимум усилий, чтобы до Дня Независимости рассмотреть проект госбюджета на 2014 год.
- Закон про реформування прокуратури ухвалють до Вільнюського саміту** *"Голос України"*6
- Закон про реформування прокуратури отримає підтримку в парламенті і його ухвалють до Вільнюського саміту «Східного партнерства», який відбудеться у листопаді цього року. Переконавання у цьому висловив народний депутат від фракції Партії регіонів В.Олійник.
- У ПР активізувався проросійський «сектор»** *Анна Черевко, «День»*7
- Черговим наслідком (невдалого, за думкою експертів) візиту в Україну В.Путіна, стала заява депутата від партії влади О.Царьова щодо неконституційності Угоди про асоціацію із Європейським Союзом. У інтерв'ю «Fobes.ua» (до речі, це перше резонансне інтерв'ю після зміни власника і головного редактора видання) народний обранець заявив, що Угода містить низку пунктів, які не кореспондуються зі статтями чинної Конституції України.
- Закон не визнає. Але... не забороняє** *Юлія Лучик, «День»*8
- Фактично держава зараз немає важелів впливу та реагування на таких порушників і нездатна ані знаходити, ані оперативно реагувати на факти появи новоспечених біпатридів. «В Україні інститут громадянства, з правової точки зору, регулюється редакцією профільного закону про громадянство України від 18 січня 2001 року, прийняття якої було зумовлене необхідністю гармонізації із нормами Європейської конвенції про громадянство.
- Из-за Украины в Таможенном союзе назрел кризис** *Дмитрий Кротков, «Сегодня»*11
- Минск и Астана, вопреки Москве, не запретили наш шоколад. У них свои интересы.

- Как Портнов предлагает реформировать прокуратуру** *Максим Каменев, Журнал «Форбс» (Украина)*12
- Регионал В.Олійник, заглавы парламентского комитета по вопросам законодательного обеспечения правоохранительной деятельности, рассчитывает, что Комиссия обнародует свое решение по этому вопросу в начале сентября нынешнего года. После этого В.Янукович направит документ в парламент, где он будет принят до конца октября. «Часть его положений могут вступить в силу уже с 1 ноября 2013 года. Так что на саммите можно будет отчитаться о том, что реформа стартовала», – говорит регионал.
- Оприлюднення вердикту плюс "Україна молода"**14
- Печерський райсуд Києва зобов'язав голову фракції «Батьківщина» в парламенті А.Яценюка спростувати оприлюднену ним інформацію про те, ніби бійки та інші провокації на мітингу опозиції 18 травня в Києві організував секретар Ради нацбезпеки А.Клюєв. Відповідне рішення вчора оголосила суддя В.Бортницька.
- Фермерам заборонять самовільно розганяти хмари** *«Закон і Бізнес»*15
- Проект "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання негативним явищам внаслідок діяльності, спрямованої на штучні зміни стану атмосфери та атмосферних явищ" (№3041) спільно внесли представники трьох фракцій - Партії регіонів, КПУ та ПП "УДАР".
- ІНТЕРНЕТ-ЗМІ**
- Посол Великобританії і Северної Ірландії в Україні Саймон Смит: «Україна асоціюється в Великобританії з драками в парламенті»** *Левий Берег*15
- "Было бы хорошо, если бы украинские публичные деятели поменьше конфронтировали и немного больше достигали консенсуса в действительно важных вопросах, например, вопросах успешных отношений с ЕС", - сказал Смит.
- Оппозиционеры начали подготовку к торгам?** *Политарена*16
- Ведь не для того Арсений Петрович уничтожал собственный политический проект и выдержал шквал критики от новых однопартийцев, чтобы ему было предложено отказаться от амбиций в пользу В.Кличко. И не для того «побратимы» О.Тягнибока ездят по восточным регионам, рассказывая о необходимости украинского языка, и бросаются рушить памятники мемориальные доски, чтобы В.Кличко предложил ему стать спикером, которого еще предстоит выбрать, кстати, при нынешнем составе парламента.
- Нардеп, яка мала струс мозку від сніжки, на суд не прийшла** *УНІАН*17
- Між тим, потерпілі Лобатюк та народний депутат І.Горіна не прийшли на засідання (стосовно Бойка, якого обвинувачують у закиданні сніжками народних депутатів 2 квітня біля Верховної Ради, об'єднано кримінальні провадження). Під час судового засідання під будівлею зібрались близько 30 прихильників ВО "Свобода".
- "Свобода": Якщо день пройшов без боротьби, він прожитий намарно!** *Новини Закарпаття*18
- Народний депутат від ВО "Свобода" Р.Марцінків (Прикарпаття) зареєстрував у Верховній Раді законопроект, відповідно до якого першочергове право заселення у студентські гуртожитки пропонують надавати українцям, а вже потім – селити іноземців.
- Влада поступово переключається на дискредитацію «УДАРу»** *Преса України* ...19
- Таким чином, керівництво Партії регіонів може почати великомасштабну операцію зі знищення іміджу В.Кличка, оскільки всі соціологи називають його найбільш небезпечним суперником для В.Януковича в 2015 році.

БЛОГИ

Чого не вистачає нардепам? *lv.ua*.....19

"Сайт Інформатор оприлюднив список нардепів, котрі в тій чи іншій мірі не скористалися можливістю отримати «матеріалку». Пропоную ознайомитися з цим списком..."

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Андрій Ключев виграв суд у Арсеній Яценюка *Интер, Подробности*.....21

Обґрунтованість тарифів на ЖКГ перевірять і жорстко контролюватимуть в уряді *УТ-1, Підсумки дня*.....22

Янукович не хоче бути підлеглим Путіна? *Радіо Свобода, Ваша Свобода*23

Друковані видання**Незалежність як умова самовизначення народу**

Анатолій Селіванов, доктор юридичних наук, професор, академік НАПрН України, "Голос України".

Довгі часи історії були насичені тяжкими випробуваннями для українського народу, який споконвічно прагнув до свого суверенітету, незалежності від будь-яких гнобительських сил — правителів, царів та політичних режимів інших національних держав. Кривавими плямами повстань, національних непокор відмічений довгий шлях до самостійної, незалежної держави. Історики-правознавці та конституціоналісти продовжують дослідження проблематики незалежної України, шукають відповіді на складні питання суверенітету народу, державного суверенітету, організації влади у нових умовах конституційного порядку, проводять аналіз досягнутого рівня прав і свобод людини, які мають бути критерієм демократичної суверенної держави.

І все це відображає суспільні процеси для країни, яка має сьогодні всі ознаки національної самостійності. Проте багато питань постають перед кожною людиною, яка усвідомлює себе частиною відкритого, вільного суспільства, в якому визнаються його природні права, коли закарбовано, що тільки у такому суспільстві вона має право бути суддею у своїй власній справі і в частині, що стосується права на думку, і цим вона ніколи не поступиться. Не випадково такий концепт в антології лібералізму викликає амбіційні запитання: яка користь цій людині від свого суспільства, якщо воно не має змоги для відновлення її права? Чи не тому обставини вищого порядку самовизначення суспільства, яке визнає себе незалежним, диктують мотивацію руху суспільних сил до незалежності і створення суверенної держави? У такий спосіб права кожного індивіда стають спільним надбанням суспільства, і він стає під захист сили суспільства, частиною якого він є, віддаючи йому перевагу та доповнюючи свою власну силу.

Отже, прагнення до незалежності як суспільства, так і держави були і є головною мотивацією активного руху народу до політичної самовизначеності. Це важливо усвідомлювати при такому політико-юридичному дискурсі щодо держави, яку здається можливим оцінити через сутність іншої держави (гегемона-правителя), залежної від волі іншого, як політичного суб'єкта, який скеровує всі процеси у підлеглий державі. Дуже слушну характеристику залежної держави дали науковці-прихильники лібералізму у таких її ознаках: вона підкоряється сильній державі, яка вдаючись до страт, робить те, від чого холоне кров у жилах людини; вона планомірно і методично скоює вбивства, оскільки для залежних держав і народів — це

несправедливі війни, що призводять до підкорення та поневолення слабких і невеликих народностей великими і могутніми націями. Звичайно, що держава завжди ґрунтується на силі, та саме її вона ставить понад усе; як утілення сили, вона вимагає від усіх поклоніння перед нею. Природно, що новітня історія України дала широкий матеріал для характеристики підвладної, несамостійної України, коли про її суверенітет, повновладдя народу можна було лише мріяти, а хто насмівився заявити про незалежність, а таких було тисячі, якщо не мільйони, були суворо покарані, придушені за суттю такої крамольної ідеї.

Для юристів минулих часів (до 90-х років ХХ століття) політичне самовизначення української нації, встановлення канонів самостійної держави було напівлегальним приседнанням їх позицій до суспільної думки, яка складалась під впливом бурхливих історичних подій в Україні, які привели до політичних декларацій загальноновизнаного положення незалежності України.

Саме народ спромігся у ті часи активно впливати на хід політичного життя в Україні, і тільки йому належить заслуга «політичного самоврядування», оскільки абсолютизм і деспотичне правління привели до хронічної дисгармонії в цьому сенсі уряду і народу. Слід враховувати і той факт, що історично автократія, режим одноособової влади не можуть бути тривалими, якщо вони не спираються на без свідому санкцію значної частини народу. В цьому слід і сьогодні шукати смисл відомого історичного афоризму, який колись народився в політичному житті американського народу: кожен народ має уряд, якого він заслуговує. Природа створення незалежної, самостійної держави корениться в тому, що у період 1990 року вже існувало загальне піднесення всіх політичних і суспільно-громадських кіл, яке спонукало появу нового державно-правового мислення, коли Верховна Рада Української РСР ухвалила Декларацію про державний суверенітет України (16 липня 1990 р.), а далі було проголошено Акт незалежності України (24 серпня 1991 року). Цікаво відмітити, що погляди депутатського корпусу в ті роки на державу та право були сформовані під впливом партійно-політичних постулатів радянської системи права та системи союзна-республіканського законодавства. Вони в своїй основі містили соціалістичну доктрину загальнонародного права, загальнонародної власності, пріоритети державних інтересів над інтересами особи і громадянина, що видавалось тоді нормальним у психології як цілого суспільства, так і делегованих до парламенту його представників. Сьогодні інша ситуація, і нікого не хвилює, що звучилась стрічка розробки і прийняття державотворчих законів України, а людину більше турбує її добробут, усвідомлення цінностей демократичного суспільства, національної гідності і перспектив для сучасного молодого покоління. Тому це природно віддзеркалює спосіб життя широких соціальних верств, національно-державні погляди і ставлення населення до нових соціально-економічних процесів в Україні від часу набуття нею статусу незалежної держави.

Ми всі є учасниками унікальних подій та перетворень, які перевертали старі образи українського менталітету, привносили з собою нові поняття. Вищу роль відіграє тепер принцип народовладдя, верховенство народного суверенітету, який є єдиним правостворюючим для влади джерелом. Народ вже не задовольняється рефлексами об'єктивного правопорядку, він вимагає від влади гарантій і рішучого захисту його прав. Владоспроможність народу стає дедалі популярнішою ідеєю демократичної держави, а верховенство Конституції відображає реальне мислення суспільства, коли йдеться про права і свободи людини. Народ відкидає культ виключної і безжалісної державної сили, і це дедалі більше відображається на правовій свідомості правлячих суб'єктів влади.

Отже, в сучасний період політична самовизначеність народу дедалі більше зростає, набуває тенденції реального втілення у відносинах з державою. Завдяки Декларації про державний суверенітет України була реалізована можливість обрати правильний шлях організації, підготовки і прийняття нової Конституції України. Декларація була визначальною віхою конституційного процесу в Україні, а її основні положення з деякою модифікацією, як слушно відмічає академік Ю.Шемшученко, стали елементами практично всіх численних офіційних та альтернативних проектів Основного Закону і самої Конституції України.

Протягом трьох етапів конституційного процесу, коли у грудні 1991 року відбувся Всеукраїнський референдум, який підтвердив незалежний і суверенний розвиток України, була

створена Верховною Радою Конституційна комісія, яку очолив обраний Президент України Л.Кравчук (співголова), а також другим було призначено Голову Верховної Ради України І.Плюща, а всю підготовчу роботу було доручено вченим і практикам на чолі з професором Л.Юзьковим. Всенародне обговорення підготовленої ними Концепції, а також проекту Конституції проходило за широкою участю зацікавлених громадян. Тільки до Верховної Ради України надійшло з 15 липня по 1 грудня 1992 року понад 47 тисяч зауважень і пропозицій. Всіма процесами підготовки і доопрацювання проектів керувала Верховна Рада і, маючи бажання отримати повноцінний політичний документ, було проведено спеціальне засідання 8 жовтня 1993 року, і далі з'явився новий проект Конституції України в редакції від 26 жовтня 1993 року. Але тоді керівництву країни не вистачило взаємодомовленості і політичної волі, щоб Верховна Рада прийняла досить оригінальну структуру конституціоналізму в Україні. Конституційний процес завершився у ніч з 27 на 28 червня і нарешті — акт політичної самовизначеності Українського народу — Конституція 1996 року — була прийнята Верховною Радою України. Тоді у парламентському залі пролунали знаменні слова відомого політика — народного депутата Є.Марчука: «І нас зрозуміє світ. Через 4-5 годин зійде сонце. І, якщо ми як держава вийдемо зі сходом сонця з новою Конституцією, то це буде найвища ціна всім нам. І весь світ (я в тому переконаний), який також з нетерпінням чекає прийняття Україною нової Конституції, теж сприйме це як схід сонця в Українській державі.

Так завершився конституційний процес, який відобразив складний шлях від Декларації про державний суверенітет Акту проголошення незалежності України до Конституції України 1996 року. Як можна характеризувати невеликий історичний період набуття Україною незалежності і утворення власної держави з фундаментальною конституційною основою? Проглядаються, насамперед, п'ять важливих досягнень, які можна вважати конституційними надбаннями українського народу.

По-перше, суспільство конституційним шляхом отримало гарантії незалежності, що знаменують знаряддя для проведення реформаторської розбудови держави. По-друге, Україна, як демократична республіка, утверджується через визнання суспільством своєї держави, яка отримала політичне самовизначення зі статусом конституційної держави, мета якої є забезпечення (служіння) інтересам українського народу як суверенна, правова, соціальна держава. Тож головна ознака конституційної держави, яка відрізняє такий тип держави, втілена у реальність, оскільки визнається верховенство і недоторканність конституційного ладу, змінювати який має право винятково народ через всеукраїнський референдум. Саме конституційна держава змушує або більшою мірою пом'якшує подвійність правлячих і керованих в суспільстві і намагається створити з тих та інших єдине організоване політичне ціле. Єдність влади і народу в сучасний період одна із найгостріших проблем досягнення балансу інтересів, але це можливо, коли український народ сприйме нову ідею про конституційну державу, її функції і природу державної влади при максимальній співучасті суспільства у здійсненні конституційного режиму і забезпечення реального народовладдя.

По-третє, у незалежній державі вирішення всіх політичних питань, які безпосередньо стосуються громадян України, має проводитися за взаємодомовленістю, що вказує на історично підтверджену форму - Суспільного Договору, яким з часів Ж.Руссо, Ж.Марата вважалась конституювання основних свобод суспільства і людини. Введення такого інституту як договірні умови між народом (єдиним джерелом влади) і публічною владою (в особі органів держави і місцевого самоврядування) очевидно створить умови ефективного і легітимного керівництва в країні, розпорядження землею, природним багатством, надрами і т. і., власником яких є український народ. Адже тільки він може уповноважити публічні органи влади розпоряджатися владними об'єктами від імені власника — народу. Це буде свідчити, що в країні створена конституційно-правова основа стабільності, гарантовано морально-психологічна єдність народу, піднесення його духовності.

По-четверте, важливим чинником забезпечення незалежності держави завжди виступав принцип взаємодії усіх вищих і місцевих органів влади, які, відкидаючи політичні амбіції самостійної сфери правління в державі, мають об'єднувати зусилля, діяти синхронно в інтересах всебічного розвитку і зміцнення України. Український народ і його добробут повинні

стати метою реалізації завдань політичного режиму, і тому консолідуючою основою класична доктрина у Франції, зокрема, підносила конституційний характер держави до народного суверенітету, коли воля народу втілюється як вирішальна сила у прийнятті найважливіших рішень державними органами, які безпосередньо стосуються фундаментальних цінностей Конституції, в якій мають бути закріплені не тільки права людини, а й самого народу. В сучасних умовах особливого значення набуває ідея введення конституційних принципів, які створюють політичний режим владоспроможності народу, механізмів для реального народоправства.

По-п'яте, незалежність України відкриває широкий простір для піднесення всіх духовних сил народу, розвитку його самобутньої і неповторної культури, яка часто нехтувалась, або виставлялась як сурогат різних видів асиміляції з іншими культурами. Конституційна визначеність спрямовує в цьому напрямку державу, для якої чітко вказуються конституційні орієнтири проведення і забезпечення державної політики. Адже Конституція є тим найважливішим суспільним регулятором, завдяки якому держава та суспільство перестають бути залежними від світогляду політичних діячів, партійно-політичних програм, створюючи прийнятне для людини і суспільства середовище поваги і піднесення національних традицій і звичаїв, які відповідають самій сутності незалежності країни.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=299426>

Азаров ждет госбюджет к 24 августа *Елена Галаджий, "Комсомольская правда в Украине"*

Премьер-министр поставил задачу не временить с рассмотрением главной финансовой сметы на следующий год.

Правительство готовит сюрприз для страны на ее 22-летие. Премьер-министр обязал министров сконцентрироваться и приложить максимум усилий, чтобы до Дня Независимости рассмотреть проект госбюджета на 2014 год.

- Бюджетный процесс очень сложный. С одной стороны, негативные влияния мировой рецессии продолжают сказываться на нашей экспортоориентированной экономике. С другой - блокирование работы Верховной Рады сорвало график бюджетного процесса. И в этих непростых условиях мы обязаны разработать и своевременно принять сбалансированный бюджет, - заявил вчера на заседании правительства премьер-министр Николай Азаров.

Глава Кабмина уточнил, что новая финансовая смета Украины должны быть направлена на поддержку отечественного производителя. В частности, планируется снизить ставки НДС с 18% до 16%.

- Также во время подготовки проекта госбюджета на 2014 год необходимо решить задачу президента по смещению акцента бюджетной политики на регионы. Разработать как вопрос децентрализации расходов, так и передачи местным органам власти полномочий вместе с финансовым ресурсом, - резюмировал глава Кабмина.

<http://kp.ua/daily/080813/407508/>

Закон про реформування прокуратури ухвалить до Вільнюського саміту *"Голос України"*

Закон про реформування прокуратури отримає підтримку в парламенті і його ухвалить до Вільнюського саміту «Східного партнерства», який відбудеться у листопаді цього року. Переконавання у цьому висловив народний депутат від фракції Партії регіонів Володимир Олійник.

Нагадаємо, нині законопроект про реформування прокуратури передано до Венеціанської комісії для врахування її рекомендацій перед направленням до парламенту.

«Нинішня влада та Президент на ділі демонструють європейський вектор розвитку України. Тоді як за попередньої влади жодного фундаментального реформаторського

європейського закону не було прийнято, адже на це не було політичної волі — була лише балаканина. Сьогодні ж ми підтверджуємо свої проєвропейські намагання й устремління. Це і прийняття нового КПК, закону про адвокатуру, закону про доступ до публічної інформації. Ми також реалізуємо вимогу ЄС щодо реформування прокуратури», — цитує політика прес-служба ПР.

Володимир Олійник висловив переконання, що всі парламентські сили підтримають цей закон. «Опозиція вже не раз своїми діями демонструвала, що не хоче європейської інтеграції України. Адже всі бачили, як законопроекти, котрі ми пропонували — КПК, закон про адвокатуру, — не були підтримані опозиційними депутатами. Вони не хочуть, щоб проєвропейські зміни, підписання Угоди про асоціацію відбулися саме за час президентства Віктора Януковича. Але ми тут не змагання влаштуємо!» — наголосив народний депутат.

Він упевнений: навіть якщо законопроект на той час буде ухвалено лише у першому читанні — це буде серйозним свідченням того, що ми приводимо нашу законодавчу базу відповідно до європейських стандартів.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=299436>

У ПР активізувався проросійський «сектор»

Анна Черевко, «День»

Черговим наслідком (невдалого, за думкою експертів) візиту в Україну Володимира Путіна, стала заява депутата від партії влади Олега Царьова щодо неконституційності Угоди про асоціацію із Європейським Союзом. У інтерв'ю «Fobes.ua» (до речі, це перше резонансне інтерв'ю після зміни власника і головного редактора видання) народний обранець заявив, що Угода містить низку пунктів, які не кореспондуються зі статтями чинної Конституції України. «У мене є висновок юридичної компанії про те, що шість пунктів угоди про асоціацію суперечать Конституції України. Якщо група народних депутатів від ПР зробить подання до Конституційного суду, він винесе рішення про неконституційність угоди з ЄС. Комуністи таке звернення із задоволенням підпишуть», — сказав він.

Не забув Олег Царьов підкреслити і вигідність взаємодії із Росією. «Якщо ми відмовимося від угоди про асоціацію, Росія запропонує відкрити кредитний своп для України: Україна передає, наприклад, \$15 млрд. у гривневому еквіваленті Росії, а Росія передає ту ж суму Україні в рублях. Україна може використовувати ці рублі для розрахунків за газ, зберігаючи іншу валюту. По цьому кредиту не потрібно платити відсотки», — підкреслив депутат.

На подібні заяви одразу відгукнулася колега Царьова по фракції Партії регіонів Ганна Герман: «Європейський вибір України — це воля її народу, який за Конституцією є єдиним джерелом влади в нашій державі... Ці слова я би хотіла адресувати тим колегам в парламенті і поза ним, які роблять спроби ревізії європейського вектора української зовнішньої політики».

А вчора відреагувала і міністр юстиції Олена Лукаш: «Коли я чую подібні закиди від осіб, які не мають належного рівня фахової підготовки, правової освіти і демонструють чийсь думки, мені завжди хочеться спитати: «Хто вас попросив це сказати?». Це єдине питання, яке є у мене до Царьова».

До речі, вже є версії. Як пишуть «Коментарі», до складу центру «Правова держава», який готував висновки про неконституційність підписання асоціації з ЄС, входять експре-дставник президента Леоніда Кучми у ВР Олександр Задорожний (голова центру), політолог Михайло Погребинський, відомий своїми тісними зв'язками з Віктором Медведчуком, а також экс-депутат Степан Гавриш, який входив в парламентську фракцію СДПУ (о).

Депутат від ПР Володимир Олійник зазначив, що висловлена його колегою думка є приватною. «Звісно, депутати можуть озвучувати різні думки — це свідчить про те, що в нашій партії є плюралізм — однак жодних юридичних підстав для таких заяв не має», — сказав Олійник.

«Конституційність того чи іншого договору — це компетенція Конституційного Суду. Однак, він не уповноважений давати оцінку документу, який не має юридичної сили. Так само, КС ніколи не аналізує законопроекти, до моменту їх ухвалення. Були випадки, коли президенти підписували закон й самі робили подання до КС», — наголосив він.

«Якщо повернутися до питання Угоди про асоціацію, зараз пройшов етап парафування, тобто погодження тексту. Жодних правових наслідків ця стадія не несе, як і сам акт підписання Асоціації. Будь-яка угода має пройти ратифікацію у парламенті й тільки тоді набрати чинності. Тож виникає питання, стосовно якого документу можна робити подання? Балакати можна багато, але жодних юридичних підстав говорити про неконституційність немає», — додав він. «До того ж, ми вже прийняли закон про основні засади внутрішньої та зовнішньої політики й зазначили там євроінтеграцію, хоч цей потребує узгодження певних законів із європейськими стандартами, — нагадав політик, — але все це потрібно, в першу чергу, нам самим».

Утім, варто зазначити, що за даними соціологічних досліджень електорат Партії регіон здебільшого надає перевагу проросійському векторові. Враховуючи, що тепер перед провладною командою стоїть задача переконати своїх виборців у правильності обраного напрямку зовнішньої політики, подібні заяви діють не на користь партії та, зокрема, псують імідж європейської перспективи в очах тієї частини суспільства, яка сумнівається, й сприяє зміцненню позиції тих, хто виступає проти.

Палким противником європейської перспективи виступає російська сторона. На думку Царьова, Володимир Путін дав зрозуміти, що не буде підтримувати Януковича під час кампанії 2015 р. у разі підписання Угоди про асоціацію. Депутат повідомив, що Росія, радше, зробить ставку на власного проросійського кандидата в президенти України, який має скласти конкуренцію Віктору Януковичу. Такою постаттю, на його думку, може стати Віктор Медведчук.

«Ми повинні поважати Конституцію, де чітко прописано, що будь-яке втручання, а ми маємо відкидати таку думку й боротися з нею, у внутрішні справи — це річ неприпустима. Звісно, сьогодні ми маємо симпатиків дружби з Росією, але вони будуть чинити спротив, якщо помітять, що їм намагаються ззовні нав'язати свою правду й волю. Люди не хочуть ні проросійського, ні проєвропейського вектора — вони хочуть проукраїнського, з урахуванням наших національних інтересів», — сказав Олійник «Дню». «Інколи, відкрита зовнішня підтримка того чи іншого кандидата йому тільки шкодить», — додав він.

«Це дуже наївно, думати, що можна посадити в президентське крісло людину, яка танцюватиме під дудку іншої держави. Щойно така людина стає президентом й на неї покладається уся відповідальність, вона починає боротися за інтереси країни. Є, звісно, запроданці, але це виключення в історії, в основному всі приходять до тями. Такий феномен ми зараз спостерігаємо із Президентом Януковичем — незважаючи на те, що очікували, що він буде підтанцювати Кремлю, чинний Президент проводить самостійну політику в інтересах українського суспільства і є більш проєвропейським політиком, ніж попередники», — зауважив депутат.

Насамкінець, народний обранець наголосив на тому, що в партії ведеться гостра дискусія, але існує правило — підкорюватися більшості. «Основна частина фракції має проєвропейські настрої. Але ніхто не хоче конфліктувати і з сусідами», — констатував «регіонал». Де саме проходить вісь балансу у стосунках України й Росії в разі реалізації європейських прагнень поки що невідомо. «Треба бути гнучкими, але не настільки, щоб втратити свій український хребет», — констатував Олійник.

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/podrobici/u-pr-aktivizuvavsya-prorosiyskiy-sektor>

Закон не визнає. Але... не забороняє

Юлія Лучик, «День»

Проблема подвійного громадянства — хронічна для України. Час від часу з'являються новини про носіїв біпатриду (від грец. Patrídos — батьківщина), особливо серед народних

депутатів, але механізмів боротьби чи, принаймні, протидії цьому явищу, в Україні за роки незалежності так і не виробили. До того ж, невирішене питання подвійного громадянства в державі дає приводи використовувати цю проблему у вигоду тим, хто працює проти інтересів України.

Днями стало відомо, що Вищий адміністративний суд визнав незаконною депортацію з України першого кримського Президента Юрія Мешкова. Як відомо, два роки тому, у липні 2011 року, проти Мешкова було порушено кримінальну справу за сепаратистські висловлювання. Він хотів ініціювати кампанію з відновлення колишньої кримської конституції зразка 1992 року, яка гарантувала Криму практично конфедеративні стосунки з Україною, хоча і зазначала, що Крим є складовою частиною України, однак будує свої стосунки з центром на договірній основі.

ВАСУ у своєму рішенні посилається на ст. 25 Конституції України, згідно з якою громадянин України не може бути виселений за її межі чи виданий іншій державі, а також на ст.3 Протоколу 4 Європейської Конвенції про захист прав людини й основних свобод, яка затверджує, що ніхто не може бути висланий шляхом індивідуальних чи колективних заходів із території держави, громадянином якої він є.

«Так, у минулому Мешков був громадянином України, але після скандальної і ганебної втечі з Криму до Москви на літаку Чорноморського флоту в 1992 році, він втратив і зв'язки з Україною, і, у зв'язку з набуттям громадянства Росії, втратив громадянство України. Суд повинен був врахувати цю обставину» — зазначив у розмові з «Днем» Алі ХАМЗІН, завідувач Міжнародним відділом меджлісу кримськотатарського народу.

«В Україні, як відомо, подвійне громадянство заборонене. Тільки не зрозуміло, чому в країні з цим явищем не борються органи влади та міграційні служби, а також суди, прокуратура, Міністерство внутрішніх справ, адже цілком очевидно, що це підриває основи української державності. А наявність подвійного громадянства у багатьох депутатів та інших осіб вже як би визнається нормальним явищем, — продовжує Хамзін. — Було б добре, якби це рішення ВАСУ стало приводом для правоохоронних органів відновити дію тих норм закону, які забороняють подвійне громадянство для всіх жителів України».

Фактично держава зараз немає важелів впливу та реагування на таких порушників і нездатна ані знаходити, ані оперативно реагувати на факти появи новоспечених біпатридів. «В Україні інститут громадянства, з правової точки зору, регулюється редакцією профільного закону про громадянство України від 18 січня 2001 року, прийняття якої було зумовлене необхідністю гармонізації із нормами Європейської конвенції про громадянство, яка була ратифікована Україною 1 липня 2003 року (за винятком глави VII, яка стосується військового обов'язку у випадку множинного громадянства), — прокоментували Світлана Мітряєва, директор регіональної філії НІСД в м.Ужгород, заслужений діяч науки і техніки України та Мирослава Лендєл, директор Науково-дослідного інституту Центральної Європи УжНУ, доктор політичних наук. — Незважаючи на те, що у цьому документі зафіксовано принцип «єдиного громадянства», відсутньою є норма про недопустимість випадків множинного громадянства. Відповідно до законодавства України, якщо її громадянин набув громадянство (підданство) іншої держави, то у правових відносинах з Україною він визнається лише її громадянином. Таким чином, наразі, відповідно до законодавства України, подвійне громадянство не забороняється, а лише не визнається: при наявності у громадянина України будь-якого іншого громадянства до нього застосовуються усі закони України, як вони застосовуються до всіх інших громадян».

Ольга Акулова, магістр права, редактор журналу «Ваш правознавець» додала, що «однією з підстав для втрати громадянства України є добровільне набуття громадянином України громадянства іншої держави. Проте Закон не встановлює ані обов'язку, ані терміну, протягом якого громадянин України в разі набуття громадянства іншої держави має повідомити органи державної влади України про зміну громадянства. Тому відповідні служби самі мусять вишукувати, чи хто раптом не набув іншого громадянства». «Втім ані в Кримінальному кодексі, ані в Кодексі про адміністративні правопорушення не містяться статті про відповідальність за

подвійне громадянство чи неповідомлення про набуття громадянства іншої держави», — підсумувала експерт.

Таким чином, норма щодо неприпустимості подвійного громадянства в Україні є, але фактично санкцій за її порушення не передбачено. Тому й не дивно, що багато впливових людей, у тому числі високопосадовців та народних депутатів, використовують свої професійні повноваження та вплив і примудряються обзавестися паспортами одразу кількох держав. Утім, створення запасного аеродрому на випадок можливого переслідування вже давно стало модою у вищих ешелонах влади. Декілька місяців тому лідер ВО «Свобода» Олег Тягнибок заявив, що знає близько 20 депутатів нинішньої каденції, які мають подвійне громадянство.

Алі Хамзін переконаний, що «ВАСУ пішов на поводу у тих панів, які хочуть використовувати Мешкова для дестабілізації ситуації в Україні, особливо в період підготовки угоди про Асоціацію з Євросоюзом, яке й так посилено торпедується Москвою». «Думаю, що скоро ми станемо свідками великомасштабної провокації проти України за участю Мешкова, і ВАСУ, виходить, підготував для цього ґрунт...», — резюмував Алі Хамзін.

Фахівці поділяють думку Хамзіна і висловлюють впевненість у тому, що в багатьох ситуація практика подвійного громадянства може загрожувати національній безпеці України. Адже, по-перше, кількість біпатридів зростає, а по-друге — громадянство іншої країни — це не лише паспорт, а й конкретний список обов'язків перед країною для власника документа.

Вирішення потенційно загрозливої ситуації експерти пропонують розпочати із реформи вітчизняного законодавства на базі світової юридичної практики і підкреслюють, що всі нововведення повинні слугувати інтересам України. Перш за все пропонується правоохоронним органам перевіряти законність отримання українського громадянства та аналізувати характер діяльності людини на користь іншої країни. Як приклад, наводять застосування елементів відповідної практики стосовно колишніх військовослужбовців Чорноморського флоту, коли виявилось, що багато з них отримали свої паспорти нелегітимно.

Україні необхідно забезпечити себе від тієї потенційної шкоди поширення невизнаної в країні практики подвійного громадянства, а також запустити в дію механізми покарання, запобігання та можливого перешкоджання роботі тих, хто використовує свій статус біпатрида для антиукраїнської, протидержавної діяльності.

Володимир Прутула, політичний експерт, Сімферополь:

— Сам по собі інститут подвійного громадянства не є поганим чи шкідливим, він вільно використовується в світовій практиці. Є країни, які його використовують, але це переважно країни з міцною і політичною, і державною структурою, і вони на цьому просто заробляють. Україна на цьому не заробляє, а тільки втрачає, а її політична структура ще є досить слабкою, а тому подвійне громадянство несе певні загрози, і це добре розуміють і наші політики, і посадовці. Але справа якраз в тому, що саме посадовці найбільше користуються цим. Ми пам'ятаємо, що глава уряду Лазаренко мав кілька паспортів, був громадянином кількох інших держав. Так само відомо, що серед депутатів Верховної Ради багато хто має громадянство інших держав. Це тому, що в наших умовах другий паспорт дозволяє їм заховатись від правосуддя на випадок ускладнень у відносинах з правоохоронною системою тощо. І це теж є певна загроза для держави, оскільки такі високопосадовці часто-густо не відчують відповідальності перед суспільством і працюють не на свою державу, а на себе, або діють в інтересах інших країн, і це є велика проблема. Виходить, що формально у нас подвійне громадянство заборонене, але є велика каста людей, які обходять цю заборону і користуються цим у власних інтересах.

Я думаю, що з часом Україна піде на те, що подвійне громадянство може бути дозволене, але, як це робиться в світі, таке право має супроводжуватись цілим рядом обмежень, щоб люди з подвійним громадянством, якщо це їм дійсно потрібно, не могли користуватися ним як порятунком на випадок вчинення злочинів. Подвійні громадяни, зрозуміло, не можуть займати державні посади, не можуть бути зв'язані з державною таємницею, має бути відрегульовано їхню участь в Збройних Силах, в отриманні пенсій тощо.

Ніка Читадзе, політолог, Тбілісі:

— Однією з причин вторгнення є той факт, що Росія почала надавати своє громадянство мешканцям Абхазії і колишньої Південно-Осетинської автономної області. Відповідно, ця русифікація двох історичних регіонів Грузії надалі була використана Російською Федерацією для вторгнення на територію Грузії в серпні 2008 року. Росія використовувала чинник «захисту російських громадян» як один з приводів для вторгнення в Цхинвальський регіон і на територію Абхазії.

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/nota-bene/zakon-ne-viznaie-ale-ne-zaboronyaie>

Из-за Украины в Таможенном союзе назрел кризис

Дмитрий Кротков, «Сегодня»

В шоколадной войне России с Украиной Кремль уже потерпел геополитическое поражение. Как мы сообщали, вслед за Москвой, которой не понравился шоколад «Рошен», в эту войну на первом этапе вступили Беларусь, Казахстан, Таджикистан и Молдова, тоже решившие изучить украинские конфеты. Но единого фронта не получилось: абсолютно все потенциальные союзники Москвы объявили, что наши сладости им понравились и никто не будет «выметать» их со своих рынков. От Кишинева такого шага можно было ожидать: они уже несколько лет не интересуются вкусами Москвы (там к власти пришла прорумынская коалиция), да и в Душанбе вовсе не собираются вставать по стойке смирно после любого звонка из Кремля. Но Минск и Астана ведь союзники, которые тоже заинтересованы во вхождении Украины в ТС. Однако...

СВОЯ РУБАШКА. «В Беларуси и Казахстане понимают, что ТС будет полноценным только с Украиной. Но осторожничают, потому что осознают: Москва готова дать Киеву преференции за их счет, — рассказал нам источник в украинских дипкругах. — Но это не основная причина их нынешнего демарша. Минск и Астана недовольны тем, как распределяются общие доходы в ТС, потому готовы поддерживать определенные шаги Кремля только в обмен на экономические преференции. И, понимая свою зависимость от Москвы, они иногда ищут повод выразить особую позицию».

В Москве с такой оценкой, естественно, не согласны. «Это обыкновенный процесс: у нас нашли что-то в украинском шоколаде, у них не нашли, — говорит российский политолог Кирилл Танаев. — Это, кстати, свидетельствует, что все страны в ТС сохраняют свой суверенитет». А вот его украинский коллега Кость Бондаренко считает иначе: «Мы еще раз убедились, что в ТС далеко не все гладко. В Минске и Астане поняли, что даже внутри ТС сохраняются возможности блокирования их товаров: таким же образом завтра российский Госпотребнадзор найдет бензопирен в казахском кумысе или радиоактивное волокно в белорусском текстиле. Выступая против антиукраинских санкций, они страхуют на будущее себя. Помимо этого, у Минска и Астаны есть масса поводов быть недовольными ситуацией в ТС. Вспомните: президент Казахстана Назарбаев даже в своем новогоднем выступлении заявил, что ТС не дает Казахстану того, чего от него ожидали».

ПОЛЕ ДЛЯ ИГРЫ. По мнению источника в дипкругах, противоречия внутри ТС дают возможность Украине сыграть на них: «В этом плане для нас важен статус наблюдателя: мы будем знать обо всех проектах решений союза. И всегда будет возможность заблокировать многие решения через Беларусь или Казахстан». Правда, член комитета по иностранным делам Верховной Рады от ПР Николай Солошенко такой подход не разделяет: «Игра на противоречиях — не самый лучший подход. Потому что сегодня так сыграешь ты, а завтра так же сыграют против тебя».

<http://www.segodnya.ua/economics/enews/Iz-za-Ukrainy-v-Tamozhennom-soyuze-nazrel-krisis-452944.html>

Как Портнов предлагает реформировать прокуратуру *Максим Каменев, Журнал «Форбс» (Украина)*

В начале августа Администрация Президента направила в Венецианскую комиссию проект нового закона о прокуратуре. Об этом в интервью «Коммерсанту» сообщил советник президента Андрей Портнов, который возглавлял рабочую группу по подготовке документа. Положительный вывод Венецианской комиссии для украинской власти крайне важен – новый закон о прокуратуре даст старт реформе этого ведомства. Ее проведение – одно из 11 условий, на которых Евросоюз согласен подписать с Украиной соглашение об ассоциации.

Регионал Владимир Олійник, замглавы парламентского комитета по вопросам законодательного обеспечения правоохранительной деятельности, рассчитывает, что Комиссия обнародует свое решение по этому вопросу в начале сентября нынешнего года. После этого Виктор Янукович направит документ в парламент, где он будет принят до конца октября. «Часть его положений могут вступить в силу уже с 1 ноября 2013 года. Так что на саммите можно будет отчитаться о том, что реформа стартовала», – говорит регионал.

Но не все так гладко. Пока текст законопроекта в Раду не поступал. Сергей Сас, нардеп от «Батьківщини», коллега Олійника по парламентскому комитету, объясняет: зарегистрировать документ не могут просто технически. В профильном комитете сейчас находится проект закона с аналогичным названием. Документ был принят в первом чтении еще в августе 2009 года, и, по закону о регламенте, автоматически переключался в парламент нового созыва. «Для начала необходимо рассмотреть во втором чтении проект, который сейчас находится в комитете. И только если депутаты его не поддержат, президент сможет зарегистрировать свой законопроект», – объясняет Сас.

Новый проект закона о прокуратуре еще не обнародован официально. Но 3 августа текст документа с идентичным названием опубликовало издание «Закон и бизнес». Олійник, который входил в состав рабочей группы по подготовке проекта закона о прокуратуре, утверждает – обнародованный текст идентичен тому, который АП направила в Венецианскую комиссию. Эту информацию подтвердили и в приемной Портнова.

Представители прокуратуры пока документ комментируют неохотно. В пресс-службе Генпрокуратуры сообщили, что сотрудники этого ведомства активного участия в его подготовке не принимали, поэтому говорить о нем не готовы.

Оппозиционеры тоже не торопятся давать оценку документу из-за того, что не видели текст. Ниже – 7 ключевых нововведений нового проекта закона о прокуратуре.

№1. Изменение структуры ведомства

Будут ликвидированы все так называемые спецпрокуратуры (сейчас их 122). В частности, речь – о Южной, Западной, Центральной и Крымской прокуратурах по надзору за соблюдением законов в военной сфере и их региональных подразделениях. Также будут ликвидированы подразделения транспортной и экологической прокуратур.

Николай Буртовой, адвокат юридической фирмы «Ильяшев и Партнеры», отмечает, что транспортные, военные, экологические и другие виды прокуратур, скорее всего, будут реорганизованы в отделы соответствующих местных и региональных прокуратур.

Предполагается также расформировать 24 городские прокуратуры областных центров, где параллельно с городскими прокуратурами действуют еще и прокуратуры городских районов.

№2. Прокуратуру лишат функции общего надзора за исполнением законов

Новая редакция закона о прокуратуре не предусматривает, что это ведомство осуществляет надзор за выполнением законов Украины (пока это зафиксировано в статье 1 действующего закона о прокуратуре).

Сейчас эта функция позволяет сотрудникам прокуратуры по собственной инициативе проводить проверки деятельности всех органов государственной власти и местного самоуправления, а также государственных и коммунальных предприятий. После принятия закона право проводить проверки прокуратура потеряет.

Любомир Дроздовский, партнер адвокатского объединения «Хасин и Дроздовский», отмечает, что это нововведение во многом – формальность. Ведь в новой редакции закона (ст. 24) говорится, что прокуроры имеют право доступа в любое госучреждение, а также на государственные и коммунальные предприятия. Руководство этих учреждений обязано предоставить прокурору копии нужных ему документов и материалов.

№3. Прокуратура получит контроль над сотрудниками МВД, СБУ и налоговой милиции, которые занимаются оперативно-розыскной деятельностью

Проект закона предусматривает корректировку статьи 381.1 Уголовного кодекса Украины. Т.е., если следователи, которые проводят досудебное расследование, систематически не выполняют указания прокурора, они могут быть привлечены к криминальной ответственности на срок до трех лет. Действие статьи предлагается расширить и на сотрудников правоохранительных органов, которые занимаются оперативно-розыскной деятельностью.

«Это означает, что прокурор сможет дать следователю или оперативнику любое указание, которое будет обязательно к выполнению. Например, провести проверку того или иного предприятия», – поясняет Дроздовский. По его мнению, эта норма позволит прокуратуре усилить рычаги давления на бизнес. «Потому что и бизнес-конфликты, и политические конфликты в Украине решаются открытием уголовных дел», – объясняет юрист.

№4. Прокуратуру лишат полномочий проводить следствие по криминальным делам

Новая редакция закона о прокуратуре больше не предусматривает, что одной из ее функций будет досудебное следствие (статья 5 действующего закона). Иными словами, прокуратура больше не будет расследовать уголовные дела. Но эти полномочия у ведомства отберут не сразу.

Александра Горяева, управляющий партнер адвокатского объединения «АЛЕМА», обращает внимание, что в переходных положениях Уголовно-процессуального кодекса указано: до создания Государственного бюро расследований сотрудники прокуратуры проводят расследование в отношении судей, сотрудников правоохранительных органов, чиновников высших категорий и людей, которые занимают особо ответственное положение.

«Таким образом возможна коллизия двух правовых норм – УПК, который сохраняет за прокуратурой функцию следствия до создания государственного бюро расследований, и нового закона о прокуратуре, который лишает ее этой функции с момента вступления в действие», – отмечает адвокат.

№5. Для контроля над сотрудниками ведомства будут созданы контрольно-дисциплинарные комиссии

Из документа следует, что проверять профессиональный уровень претендентов на должности в прокуратуре будет Высшая контрольно-дисциплинарная комиссия и аналогичные региональные комиссии в областных центрах, Крыму, Киеве и Севастополе (статьи 75-82 проекта закона). В состав ВКДК и каждой из региональных комиссий войдут 7 прокуроров, которых назначает Всеукраинская конференция сотрудников прокуратуры, и 4 научных сотрудника. Их утверждает съезд представителей вузов и научных учреждений.

Комиссии также будут проводить подбор претендентов на замещение вакантных должностей, рассматривать жалобы на работу сотрудников прокуратуры. Ключевой момент – комиссии будут принимать решение об увольнении с должности сотрудников прокуратуры.

По мнению Николая Буртового, проект закона также предоставляет прокурору надлежащие способы защиты в рамках производства от неправомерных посягательств. А именно – возможность обжаловать решения дисциплинарной комиссии в Высшем совете юстиции или суде.

№6. Вакантные должности будут замещаться только на конкурсной основе

Назначение прокурора на должность происходит исключительно на конкурсной основе, говорится в разделе V проекта закона. Все желающие занять должность прокурора должны будут пройти квалификационный экзамен, в ходе которого будут проверяться уровень

теоретическої підготовки кандидата, його аналітичні здібності, практичні навички і знання української мови.

Екзамен буде проходити в формі тесту. Кандидати, які успішно його здадуть, будуть зобов'язані пройти ще і спеціальну підготовку при Академії прокуратури України (її створення також передбачено законом). Крім того, кваліфікаційно-дисциплінарні комісії будуть перевіряти правдивість відомостей, які про себе надав кандидат, на предмет їх відповідності закону про протидію корупції.

На посаду прокурора, за рекомендацією цієї комісії, призначає керівник регіональної прокуратури. Наразі це робить генеральний прокурор.

«Навіть незважаючи на те, що процедура отримання посади прокурора складається з 13 етапів, важливо те, що всі етапи чітко вказані в законі без додаткових умов і посилань на норми», – вважає Буртовий.

№7. Впровадження прокурорського самоуправління

Стаття 73 проекту закону передбачає створення Ради прокурорів. В її склад увійдуть 11 членів – двоє представників Генпрокуратури, троє – з регіональних і шість – з місцевих прокуратур. Вони будуть обиратися на п'ять років і не зможуть бути переобрані.

Рада буде рекомендувати керівникам управлінь прокуратури і генпрокурору, кого призначити або звільнити з посади, займатися захистом інтересів прокурорів і розглядати скарги на їхню роботу.

Крім того, як і зараз, раз на два роки буде проходити Всеукраїнська конференція працівників прокуратури. Її делегати будуть призначати і звільняти членів вищого ради юстиції за квотою ГПУ, членів Ради прокурорів, а також вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії і її регіональних підрозділів.

За словами Любомира Дроздовського, при нинішньому керівництві ГПУ самоуправління буде формальним.

«В Україні своє самоуправління не може створити навіть адвокатура. В прокуратурі діє принцип єдиначальства, і все керівництво замкнено на Генпрокурорі. Тому складно допустити, щоб в цьому відомстві хтось міг відкрито висловити альтернативну точку зору – відмінну від позиції генпрокурора», – каже Дроздовський.

<http://forbes.ua/nation/1356403-kak-portnov-predlagaet-reformirovat-prokuraturu>

Оприлюднення вердикту плюс "Україна молода"

Печерський районний суд Києва зобов'язав голову фракції «Батьківщина» в парламенті Арсенія Яценюка спростувати оприлюднену ним інформацію про те, ніби бійки та інші провокації на мітингу опозиції 18 травня в Києві організував секретар Ради національної безпеки Андрій Клюєв. Відповідне рішення вчора оголосила суддя Віта Бортницька.

Як повідомила агенція «Українські новини», суд частково задовольнив позов Клюєва, а саме — зобов'язав Яценюка на найближчій сесії Верховної Ради повідомити публічно про зміст цієї постанови суду. Також суд зобов'язав лідера найбільшої опозиційної фракції сплатити 220 грн. 41 коп. судових витрат. Суддя нагадала, що дане рішення набуде чинності, якщо захист Яценюка не подасть апеляцію.

Раніше повідомлялося, що Клюєв на захист честі, гідності та ділової репутації подав позов проти Яценюка за ширшим спектром заяв опозиціонера — зокрема щодо підкупу секретарем РНБО народних депутатів.

Нагадаємо, під час маніфестацій 18 травня проти опозиції випустили броньовик із зображеннями кролів (аби подратувати Кролика Сеню), а також найнятих спортсменів-кікбоксерів, які влаштували бійку зі «свободівцями»...

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/2314/180/82326/>

Фермерам заборонять самовільно розганяти хмари

«Закон і Бізнес»

За штучну зміну погоди притягатимуть до кримінальної відповідальності. Так, самовільне використання градобійних установок чи спеціальних реагентів каратиметься штрафом у понад 13 тис. грн., а в деяких випадках - ув'язненням.

Проект "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання негативним явищам внаслідок діяльності, спрямованої на штучні зміни стану атмосфери та атмосферних явищ" (№3041) спільно внесли представники трьох фракцій - Партії регіонів, КПУ та ПП "УДАР".

Як відзначають нардепи в пояснювальній записці до документа, впродовж останніх років у агропромисловому секторі стає поширеною штучна зміна атмосферних явищ. Заради контролю погоди і, відповідно, підвищення врожаїв підприємці нерідко використовують градобійні установки, літаки й спеціальні хімічні реагенти.

Так, за словами нардепів, неконтрольована штучна зміна атмосферних явищ протягом 2012-2013 рр. призвела до тривалих посух, що чергувались із сильними зливами, які змивали посіви. "Використання градобійних установок для планування опадів стало неконтрольованим процесом, спрямованим на задоволення комерційних інтересів окремих суб'єктів господарювання", - наголошують парламентарі в пояснювальній записці.

При цьому контрольні та правоохоронні органи не мають можливості ефективно боротись із таким явищем. Наразі Кодексом про адміністративні правопорушення за недодержання порядку діяльності, спрямованої на штучні зміни атмосферних явищ із господарською метою, передбачено штраф від 5 до 7 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (85-119 грн.).

Разом з тим, наголошують у ВР, за останні 2 роки на території південних областей унаслідок аномальної посухи втрати врожаю щорічно становили від 30 до 60%. Однією з причин такої ситуації, переконані народні обранці, є втручання людей в атмосферні явища.

Аби змінити ситуацію, нардепи пропонують прописати в законодавстві, що підприємствам, установам, організаціям та громадянам - суб'єктам підприємницької діяльності забороняється діяльність, спрямована на штучні зміни стану атмосфери та атмосферних явищ у господарських цілях.

Здійснювати її відповідно до пропозицій буде дозволено лише для запобігання руйнівному впливу стихійних сил.

При цьому нардепи пропонують додати до Кримінального кодексу ст.2411 "Порушення порядку здійснення діяльності, спрямованої на штучні зміни стану атмосфери та атмосферних явищ". Відповідно до неї протиправна зміна погодних умов каратиметься штрафом від 300 до 800 неоподатковуваних мінімумів (5100-13600 грн.) або обмеженням волі на строк до 3 років. Ті самі дії, якщо вони спричинили загибель людей чи інші тяжкі наслідки, каратимуться відповідно до проекту обмеженням волі на строк від 2 до 5 років або позбавленням волі на той самий строк.

Деяким фермерам градобійні установки допомагають урятувати врожай, але інші господарства зазнають збитків.

http://www.zib.com.ua/ua/37729-fermeram_zaboronyat_samovilno_rozganyati_hmari.html

Інтернет-ЗМІ

Посол Великобританії та Північної Ірландії в Україні Саймон Сміт: «Україна асоціюється в Великобританії з драками в парламенті»

Левий Берег

По словам Сміта, передраги в ВР негативно впливають на імідж України.

Отсутствие консенсуса между депутатами в Верховной Раде негативно влияет на имидж Украины в мире, уверен посол Великобритании и Северной Ирландии в Украине Саймон Смит.

Посол отметил, что в основном Украина ассоциируется у британцев с драками в парламенте, рассказал он в интервью журналу "Український Тиждень".

В свою очередь для проинформированной общественности - политика в Украине конфронтационная и агрессивная.

"Было бы хорошо, если бы украинские публичные деятели поменьше конфронтировали и немного больше достигали консенсуса в действительно важных вопросах, например, вопросах успешных отношений с ЕС", - сказал Смит.

При этом он отметил, что в его стране, когда после парламентских выборов возникали подобные ситуации в расхождении мнений касательно достижений одних и тех же целей, то представители политических сил всегда пытались быстро найти конструктивный и прагматический подход к решению таких проблем.

Напомним, депутат от Партии регионов Вадим Колесниченко заявил, что Партия регионов будет добиваться привлечения оппозиции к уголовной ответственности, если та попытается сорвать работу парламента осенью.

http://lb.ua/news/2013/08/09/218680_ukraina_assotsiiuetsya_britantsev.html

Оппозиционеры начали подготовку к торгам?

Политарена

Однако, учитывая скорое начало, скажем так, неформальной части президентской кампании в Украине все эти сигналы скорее адресованы политикуму, или даже оппозиционному содружеству, поскольку достаточно четко очерчивают круг интересов и претензий политической силы, чей лидер занимает первое место по личному рейтингу среди всех оппозиционеров. Именно сейчас в летний период, таким образом, «УДАР», видимо решил начать переговоры о будущей кампании, совместив их с торгами с потенциальными соратниками.

Парламент

Первое о чем идет речь в интервью политика, которое опубликовал украинский «Форбс» - это парламентская фракция и работа в парламенте. Согласимся, что имея фракцию в 42 человека – достаточно сложно решать масштабные задачи внутри законодательного органа, да еще и в рамках президентской кампании, когда каждая инициатива или каждое появление в телевизоре – на вес золота. Тут вступает в силу достаточно сложная система сдерживаний и для того, чтобы внести инициативу и попытаться отстоять ее славному воинству Виталия Кличко надо «идти на поклон» к собственным партнерам, читай конкурентам, на президентской кампании – Арсению Яценюку и Олегу Тягнибоку. Ну а, учитывая тот факт, что Виталий Кличко в последнее время пытается несколько дистанцироваться от тесного сотрудничества с националистами, риторика последних, будет не слишком выигрышно смотреться на фоне Кличко. Не говоря уже о том, что в условиях президентской кампании подобная зависимость одних от других не будет способствовать успехам. Ну а поскольку оппозиционные лидеры, судя по их более ранним заявлениям, все же решили идти в первом туре на выборы по отдельности, можно прогнозировать, что конкуренция между ними все-таки будет иметь место.

Видимо, именно поэтому «УДАР» подал четкий сигнал парламентариям о своей готовности принять в свои ряды «идейных» борцов. Как отметил Рябикин, к октябрю 2014 года во фракции будет около 100 человек. Ну а учитывая слабую партийную сеть УДАРа, такая позиция имеет, прежде всего, прагматичные цели. Ведь в случае участия в президентских выборах Виталию Кличко придется не только организовывать работу в регионах, что никогда не было сильной стороной УДАРа, но и покрывать расходы на агитационную кампанию в СМИ. Вот поэтому, как видится, сейчас и подаются сигналы членам других фракций. Это, видимо, должно активизировать переговоры об их вхождении в «УДАР» и что самое главное обсуждать условия этого вхождения. Ведь не зря в интервью прозвучала дата конец 2014 года,

что, вероятно, должно объяснить народным избранникам чего от них ждут. Ну а переход в УДАР для самих оппозиционеров из других фракций, как видится, на сегодняшний день будет наиболее выгодным. Ведь в таком случае все претензии относительно «тушкования» или «предательства» будут сняты. Ведь переходят-то депутаты в оппозиционную фракцию. Да еще и непростою. А, как утверждает Рябикин, в «последовательную в своих действиях», и не являющуюся «носителем деструктивного начала». Именно такие заявления, а также светлый образ самого Чемпиона мира по боксу и может стать той спасительной соломинкой для имиджа тех нардепов, которые захотят сменить политическую прописку.

Президентские амбиции

Что касается президентских амбиций самого Виталия, то о них также, хотя и осторожно, но достаточно откровенно говорит Рябикин. При этом он аккуратно напоминает, что рейтинг самого Виталия – наивысший среди всех оппозиционных лидеров. Как утверждает нардеп, в нынешней ситуации высокие рейтинги нам, скорее, мешают, потому что любая информация обостряет и усиливает борьбу против него и давление на фракцию. При этом, Рябикин традиционно для представителей УДАРа оговорился, что хотя вопрос о президентских выборах обсуждался в партии долго, окончательного решения еще пока не было принято. «У нас есть пример 2004 года, когда сделали ставку на личное обаяние и ошиблись. Как человек с юридическим образованием я вижу, что в нынешней ситуации власть не допустит возможности зарегистрировать Юлию Тимошенко кандидатом в президенты», - сказал он.

Но, не смотря на осторожные реверансы о том, что окончательное решение еще не принято, вероятность выдвижения Кличко кандидатом на пост президента составляет практически 100%. Ведь в партии, вероятно, уже идут торги вокруг предстоящей предвыборной гонки и формата, который будет предложен в этом контексте «собратьям» по оппозиции. «Не могу назвать имен будущего спикера или премьера. Но могу предположить, что для достижения консенсуса внутри оппозиционных сил может быть модель, в которой президентом будет Кличко, премьер-министром – Арсений Яценюк, а спикером – Олег Тягнибок. В любом случае, времени еще достаточно, чтобы определиться», - рассказал Рябикин. Исходя из озвученной конфигурации в оппозиционных силах могут начаться не только торги относительно того как будет выглядеть система власти после президентских выборов, которые, кстати, надо еще и выиграть, но и взаимные склоки и чвары. Ведь не для того Арсений Петрович уничтожил собственный политический проект и выдержал шквал критики от новых однопартийцев, чтобы ему было предложено отказаться от амбиций в пользу Виталия Кличко. И не для того «побратимы» Олега Тягнибока ездят по восточным регионам, рассказывая о необходимости украинского языка, и бросаются рушить памятники мемориальные доски, чтобы Виталий Кличко предложил ему стать спикером, которого еще предстоит выбрать, кстати, при нынешнем составе парламента. Как впрочем, и пройти утверждение премьер-министра для Арсения Яценюка. А значит, такая конфигурация категорически не подходит остальным оппозиционным лидерам, что может означать начало торгов внутри оппозиции уже в самом скором времени.

<http://www.politarena.org.ua/index.php?newsid=55213>

Нардеп, яка мала струс мозку від сніжки, на суд не прийшла УНІАН

Шевченківський райсуд Києва переніс засідання за обвинуваченням активістів “Свободи” у вчиненні хуліганських дій Горіна не прийшла до суду, де разом мала б слухатися справа про сніжки Горіна не прийшла до суду, де разом мала б слухатися справа про сніжки Шевченківський районний суд Києва переніс засідання за обвинуваченням активістів “Свободи” у вчиненні хуліганських дій 18 травня під час мітингу опозиції у столиці.

Як передає кореспондент УНІАН, обвинувачений Сергій Бойко попросив суд надати час для укладення договору з новим захисником, оскільки його адвокат відмовився захищати Бойка через розбіжності у позиції захисту та підзахисного. Суддя прийняла клопотання обвинуваченого і призначила нове засідання на 23 серпня на 13.00. “Суд вирішив відкласти

підготовче судове засідання. Призначити нове засідання на 13.00 23 серпня”, - йдеться у рішенні суду. На сьогоднішнє судове засідання з'явилися троє обвинувачених - Ярослав Лисенко, Бойко та Віталій Грузинов, а також захисник П'ятак.

Між тим, потерпілі Лобатюк та народний депутат Ірина Горіна не прийшли на засідання (стосовно Бойка, якого обвинувачують у закиданні сніжками народних депутатів 2 квітня біля Верховної Ради, об'єднано кримінальні провадження). Під час судового засідання під будівлею зібрались близько 30 прихильників ВО “Свобода”.

2 квітня біля Верховної Ради відбулася організована опозицією акція, учасники якої вимагали від депутатів призначити дату виборів мера столиці і Київради. Ввечері 2 квітня до міліції звернулася народний депутат від Партії регіонів Горіна із заявою про хуліганські дії невідомих з числа учасників цієї акції. Депутат повідомила, що на вулиці Шовковичній її наздогнали близько 50 осіб з плакатами опозиційних сил, які почали ображати її нецензурною лайкою, погрожувати фізичною розправою і кидати грудки снігу і льоду. В результаті Горіна отримала тілесні ушкодження. Міліція за заявою Горіної відкрила кримінальне провадження за ч. 2 ст. 296 Кримінального кодексу (хуліганство). 4 червня київська міліція провела обшуки в помешканнях шістьох активістів та прихильників ВО «Свобода», аби знайти докази причетності до акції 2 квітня біля ВР.

За даними прес-служби «Свободи», обшуки пройшли в гуртожитку студента "КПІ" Андрія Ільницького, який є активістом партії. «У кімнаті він мешкає разом із трьома хлопцями-націоналістами Олегом Вовнянком, Дмитром Зубом та Олегом Загорянським. Хлопці є активістами «Студентської Свободи». Троє міліціонерів вручили їм ухвалу про обшук, яку видала суддя Шевченківського райсуду Малиновська за клопотанням слідчого Запорожцева. Однак показати посвідчення осіб міліціонери, які були в цивільному, відмовилися», - поінформували у «Свободі». Одночасно, повідомили у «Свободі», відбувся обшук у помешканні матері Ільницького у Бердичеві Житомирської області. Також правоохоронці прийшли з обшуком до прихильниці ВО "Свобода" Оксани Шелест в Іванкові на Київщині. Окрім того, у Броварах обшукали помешкання «свободівця» Бойка. 18 травня у Києві проходили акція опозиції «Вставай, Україно!» і антифашистський марш, організований Партією регіонів. Під час акції опозиції відбулися сутички між прихильниками партії «Свобода» і молодиками в спортивних костюмах.

<http://www.unian.ua/news/588848-nardep-yaka-mala-strus-mozku-vid-snijki-na-sud-ne-priyshla.html>

"Свобода": Якщо день пройшов без боротьби, він прожитий намарно! *Новини Закарпаття*

А тому "свободівці" по той бік Карпат взяли вже і за ...закордонних спудеїв!

Народний депутат від ВО "Свобода" Руслан Марцінків (Прикарпаття) зареєстрував у Верховній Раді законопроект, відповідно до якого першочергове право заселення у студентські гуртожитки пропонують надавати українцям, а вже потім – селити іноземців.

Відповідний документ "Про внесення змін до статті 54 закону України "Про вищу освіту" з'явився на сайті Верховної Ради України.

"Студентам вищих навчальних закладів – громадянам України, які навчаються на денній формі, відмовляють у наданні житлових місць у гуртожитках ВНЗ, натомість місця надають іноземним студентам, які масово приїждять на навчання до України. Такий стан речей є несправедливим щодо студентів – громадян України, а також не відповідає інтересам держави, яка зацікавлена в здобутті вищої освіти передусім своїми громадянами", – пише нардеп у пояснювальній записці до законопроекту.

Марцінків стверджує, що, за оцінками студентських організацій, кількість місць у гуртожитках вищих не задовольняє потреб українських студентів навіть на 50%. А нововведення, на думку нардепа, відновить соціальну справедливість, створить сприятливі умови для реалізації громадянами України права на здобуття вищої освіти.

Крім того, як зазначає нардеп, реалізація закону не потребує додаткових витрат з державного та місцевих бюджетів.

<http://karpatnews.in.ua/news/68345>

Влада поступово переключається на дискредитацію «УДАРу»

Преса України

Влада поступово переключається на дискредитацію «УДАРу»

Судячи з усього, кампанія з дискредитації Віталія Кличка і його політичної сили набирає обертів. Зокрема, представники партії «УДАР» впевнені, що мітинги у столичному парку Шевченка та під центральним офісом партії - це були проплачені владою масовки.

Голова київської обласної організації партії «УДАР» Олег Великін розповів, про появу листівок, в яких розповідається про зв'язок Кличка з представниками влади. Також Великін відзначив той факт, що брали участь в акціях люди отримували гроші, а охороною мітингів займалися співробітники правоохоронних органів у штатському, що зайвий раз, за його словами, підтверджує причетність влади до спроб дискредитувати партію «УДАР».

«Ми зафіксували, як невідомі особи роздають людям гроші і записують людей, які беруть участь у мітингу. Людям роздають листівки, в яких поливають брудом партію «УДАР» та її лідера Віталія Кличка. Також ми зафіксували невідомих осіб у цивільному, які охороняють так званий мітинг», - заявив Олег Великін.

Нагадаємо, нещодавно з'явилася інформація про підвищений інтерес співробітників правоохоронних органів до минулого Віталія Кличка, оскільки почався збір свідчень у спортсменів, які були знайомі з майбутнім лідером партії «УДАР» на початку 90-х, щоб знайти компрометуючу на нього інформацію.

Таким чином, керівництво Партії регіонів може почати великомасштабну операцію зі знищення іміджу Віталія Кличка, оскільки всі соціологи називають його найбільш небезпечним суперником для Віктора Януковича в 2015 році.

<http://uapress.info/uk/news/show/7921>

Блоги

Чого не вистачає нардепам?

lb.ua

Хіба що «оздоровчих» та «матеріалки» Допоки вся країна чекає старту політичного сезону, прес-служби двох опозиційних партій зробили якісний PR хід про відмову народних обранців в отриманні «оздоровчих».

Депутати фракції «УДАР» направили ці кошти на допомогу у лікуванні дітей та їх оздоровлення. У «Батьківщині» стверджують, що кошти витрачені на соціальні потреби виборців, проте не уточняється на які саме. ВО «Свобода», на відміну від опозиційних побратимів, у повному обсязі отримали свої «оздоровчі», але, щоб не розчарувати свій електорат, свободівці публічно відмовилися від оздоровлення в державних санаторіях в Криму.

У Партії регіонів розповідають про те, що «оздоровчі» кошти спрямують конкретно на кожен виборчий округ, за якими закріплені народні депутати від партії влади.

Проте опозиційні фракції вдало замовчали факт отримання ними ще однієї додаткової виплати – одноразової матеріальної допомоги, загальна сума якої становить близько 35 тисяч гривень.

Сайт Інформатор оприлюднив список нардепів, котрі в тій чи іншій мірі не скористалися можливістю отримати «матеріалку». Пропоную ознайомитися з цим списком:

Відмовилися від матеріальної допомоги взагалі:

1. Звягільський Юхим
2. Кий Сергій
3. Ляшко Олег
4. Мальцев Володимир
5. Фельдман Олександр
6. Чертков Юрій
7. Шатворян Вілен
8. Янукович Віктор (молодший)
9. Івахів Степан
10. Іванющенко Юрій
11. Дубневич Ярослав
12. Гриценко Анатолій
13. Агафонова Наталія
14. Гурвіц Едуард
15. Львовичкіна Юлія
16. Наливайченко Валентин
17. Продан Оксана
18. Різаненко Павло
19. Ключев Сергій
20. Рибак Ігор

Перерахували повну суму належної їм матеріальної допомоги на благодійність:

1. Рибак Володимир
2. Балога Віктор
3. Буряк Сергій
4. Ванзуряк Роман
5. Вечерко Володимир
6. Герман Ганна
7. Дейч Борис
8. Дерев'яно Юрій
9. Єфремов Олександр
10. Кальцев Сергій
11. Кілінкаров Спиридон
12. Ковальчук Віталій
13. Кличко Віталій
14. Мирний Іван
15. Павленко Ростислав
16. Пригодський Антон
17. Продивус Володимир
18. Симоненко Петро
19. Хомутич Віталій
20. Чугунніков Віталій

Перерахували належну їм матеріальну допомогу у власні благодійні фонди:

1. Аркаллаєв Нуруліслам

2. Баграєв Микола
3. Березкін Станіслав
4. Бондар Юрій
5. Богуслаєв В'ячеслав
6. Близнюк Анатолій
7. Ващук Катерина
8. Дубіль Валерій
9. Канівець Олег
10. Лелюк Олексій
11. Мартиняк Сергій
12. Ничипоренко Валентин
13. Омельченко Валерій
14. Порошенко Петро
15. Солошенко Микола
16. Тігіпко Сергій
17. Фаєрмак Сергій

Решта 393 народні обранці не погребували отримати зайву копійчину. Провівши розрахунки, можна встановити приблизну суму матеріальної допомоги, отриманої народними депутатами, – 13 мільйонів 755 тисяч гривень.

Сподіваюсь, що хоча б половина цієї гастрономічної суми народні обранці витратять на вирішення проблем своїх виборців...

Якщо ж аналізувати партійну приналежність всіх учасників трьох списків, то в очі кидається відсутність незчисленної армії опозиційної еліти, які останнім часом так ратують за дефіцит державного бюджету.

Вочевидь, нас всіх знову банально надурили. Суть афери дуже проста і навіть ефективна – публічна відмова від «оздоровчих» грошей, які у свою чергу компенсуються матеріальними допомогою, отриманими, як кажуть у народі, «по-тихому».

http://blogs.lb.ua/maksym_bilousenko/218696_chogo_vistachaie_nardepam.html

Телебачення і радіомовлення

Андрій Ключев вииграл суд у Арсеній Яценюка

Интер, Подробности

Ключев вииграл, Яценюк проиграл. В суде. Печерском. Там сочли: информация о том, что секретарь РНБО - организатор провокаций на демонстрациях 18-го мая, на чем настаивал лидер "Батьківщини" недостоверна. А адвокаты Яценюка уверены, что суд не удовлетворил ни одного ходатайства защиты и не вызвал свидетелей, которые могли бы подтвердить заявление их клиента. Но извиняться ему не обязательно. Достаточно озвучить решение суда в Верховной раде.

Ольга ПАРСЕНЮК, адвокат Андрея Ключева: Арсеній Петрович має повідомити на найближчому пленарному засіданні Верховної ради про дане рішення суду, якщо, звичайно, воно набере чинності.

Анна ОНИЩЕНКО, адвокат Арсенія Яценюка: Якщо він прийме рішення не оскаржувати це рішення, то звичайно, він виконає вимоги суду, тому що це є конституційний обов'язок.

Горловка прощалась с погибшими в аварии на "Стироле"

Сегодня Горловка прощалась с погибшими во время аварии на химическом предприятии Стирол. Пятерых сотрудников, которые стали жертвами внезапного выброса аммиака во вторник, хоронили на разных кладбищах города. Все расходы по организации траурных мероприятий взяло на себя предприятие. Ирина Исаченко продолжит.

Ирина ИСАЧЕНКО, корреспондент: В последний путь бригадира монтажников Виктора Горбунова и его подчиненного Вячеслава Олейника провожали более ста человек. Прощаясь с сотрудниками, председатель правления концерна "Стирол" не смог сдержать слез.

Сегодня в реанимации горловской больницы скончался еще один пострадавший в аварии. Из-за тяжелого состояния его не смогли отправить в Донецк. Здесь - в отделении интенсивной терапии - проходят лечение еще 8 человек. Их состояние врачи оценивают как "средней степени тяжести".

Игорь ГОРЕЧИЙ, врач-анестезиолог отделения интенсивной терапии: У них поражены верхние дыхательные пути. Прогнозы благоприятные на данный момент.

- Небольшой кашель да и все, ну еще лицо разбито, ну и чувствуется, что переохлаждение нижней части.

Ирина ИСАЧЕНКО, корреспондент: После выписки из больницы все пострадавшие пройдут курс реабилитации в здравницах за счет предприятия. Также, за счет Стирола будет проведена модернизация систем аварийного оповещения.

Александр ПАВЕЛКО, начальник управления гражданской защиты города Донецкого городского совета: Мы конкретные выводы, сделали из этой ситуации. На концерне "Стирол" будет разрабатываться самая новейшая система оповещения, которая на сегодняшний день будет, как можно больше аварийных ситуаций предупреждать.

Ирина ИСАЧЕНКО, корреспондент: На самом химпредприятии "Стирол" ровно в три часа дня память погибших почтили минутой молчания.

Обґрунтованість тарифів на ЖКГ перевіряють і жорстко контролюватимуть в уряді УТ-1, Підсумки дня

Обґрунтованість тарифів на ЖКГ перевіряють і жорстко контролюватимуть в уряді. Про це заявив віце-прем'єр-міністр Олександр Вілкул. Сьогодні він проінспектував, як у столиці готуються до опалювального сезону та проводять ремонт тепломагістралі. Урядовець повідомив, що підготовку до холодів в країні вже провели на 70 відсотків. Киянам урядовець пообіцяв: цього року комунальні тарифи не підвищать.

Саме через ремонт цих тепломагістралей частина жителів відразу чотирьох районів столиці залишилась без гарячої води на декілька тижнів. Тут щойно зняли старі труби, прокладені у 60-70-х роках, і вже монтують нові - які мають прослужити півстоліття. Самі труби діаметром більше метра якраз зварюють у єдину конструкцію, якою гаряча вода піде до жителів столиці від ТЕЦ номер 5 - однієї з найпотужніших в Україні. Особливість у цій ізоляції, яка мінімізує втрати тепла, поки вода йде до споживачів.

Валерій ГУСАК, зварювальник: Сохраняет теплоемкость, потому что нету никакой теплоотдачи, а в других большая энергии потеря - ну где-то процентов 25.

Цього року в Україні планують замінити 470 кілометрів тепломагістралей. Крім бюджетних грошей, для цього залучають й інвестиції. Зокрема, за їх рахунок "Київенерго" планує цього року оновити 32 кілометри мереж. Замінили б і більше - якби споживачі вчасно платили за спожите тепло, нарікають енергетики.

Олександр ФОМЕНКО, гендиректор ПАТ "Київенерго": У нас суммарная задолженность за электрическую и тепловую энергию более двух миллиардов - это как население, так и жилищномхоз. Из них 1,3 миллиарда - это тепло.

Ремонт теплотраси та підготовку до опалювального сезону сьогодні інспектував віце-прем'єр Олександр Вілкул. Урядовець наказав комунальникам звернути особливу увагу на модернізацію мереж - зокрема, щоб не допустити втрат тепла і води, за які змушені

переплачувати люди. Та пригрозив - тими, хто підвищує тарифи необґрунтовано, займуться органи контролю.

Олександр ВІЛКУЛ, віце-прем'єр-міністр України: Сейчас в каждой области работают комиссии, которые проверяют экономическую обоснованность, совместно с ценовой инспекцией, если необходимо, обращаются в Антимонопольный комитет, прокуратуру. Позиция правительства - что тарифы должны быть, безусловно, стабильные.

Незмінні тарифи урядовець пообіцяв киянам - принаймні цього опалювального сезону вони не будуть підвищуватись. Загалом підготовка до "пуску тепла" в Україні має завершитись до першого жовтня. Віце-прем'єр доповів: до опалювального сезону вже готові сімдесят відсотків об'єктів.

Янукович не хоче бути підлеглим Путіна?

Радіо Свобода, Ваша Свобода

Гості «Вашої Свободи»: Олександр Палій, історик, політолог; Володимир Фесенко, голова правління Центру прикладних політичних досліджень «Пента».

Олександр Лашенко: Сьогодні минає рівно п'ять років від тоді, як почалася війна «8-8-8». Збройний конфлікт, який стався у серпні 2008-го року між Грузією, з одного боку, і Південною Осетією та Абхазією, а передусім Росією – з іншого.

У підсумку Грузія втратила п'яту частину своєї території. І ця війна досі дається взнаки не тільки для самої Грузії, а й для всього так званого пострадянського простору.

Наскільки ж захищений він, передусім Україна, яка залишається його частиною, від можливих так званих «примусів до миру» (це цитата слів уже колишнього президента Росії Дмитра Медведєва, коли у розпал подій тієї війни він говорив, що мовляв, Грузію варто «примусити до миру», і воно було здійснене, зрештою), а чи, можливо, «примусів до Митного союзу», до Євразійського простору, до «русского мира» зрештою?

Чи побоюватися тут і немає чого через ці 5 років? І війна «8-8-8» виявиться останнім настільки гострим конфліктом між різними пострадянськими державами?

Олександр Палій: На мій погляд, все можливе, що можливе фізично. А фізично конфлікт Росії з сусідами можливий через те, що у Росії набагато більша воєнна сила, це і ядерна держава, член Ради Безпеки ООН, і держава, яка вважає розпад СРСР геополітичною катастрофою. Тобто, вважає всі землі сусідів своїми.

Політична верхівка вже давно марить відновленням радянської імперії. Російському керівництву чомусь здається, що у Росії мало території. Хоча насправді ми знаємо, що відбувається величезне знелюднення тих територій, які Росія отримувала, що вони не використовуються належним чином в економічному сенсі, і загосподарювати те, що є, Росія на сьогоднішній день не в змозі. Однак їм хочеться чужого.

І тому чекати цього можна. Я вважаю, що є така загроза і дуже серйозна загроза.

Але у той же час ми перебуваємо у складнішому світі. Цей світ передбачає і високу міру економічної інтеграції Росії у світ. Тобто, якщо раптом у Росії перестануть купувати те, що купують, або оголосять їй бойкот економічний, то я думаю, що легко їй не буде. І не буде за умови тих апетитів, які є у російського керівництва, у суспільства також. Все це може бути дуже драматичним. Тому це є стримуючий чинник.

Крім того, великі держави і Європи, ЄС, можна сказати, як міждержавне потужне утворення, і США не зацікавлені у зміні балансу сил у регіоні, який відбувся б у разі поглинання якоїсь із держав Росією. Тому приєднання має певні приєднання. І агресія має певні міжнародні стримуючі чинники. Але залежати від зовнішнього світу у своїй безпеці – це і негідно, і принизливо, і, зрештою, ненадійно.

Тому я вважаю, що, звичайно, те, що зробила з українською армією нинішня влада, необхідно терміново виправляти. Тому що у нас за великим рахунком ЗСУ надзвичайно потерпіли. І пересічний олігарх зараз може фінансувати по одній, по двоє таких ЗБУ, які в нас є.

І все це свідчить про те, що ставлення до безпеки народу не дуже серйозне у тих керівників, які розраховують на власні вертольоти.

– Ви кажете, що нинішня Росія з її нинішнім керівництвом, з президентом Володимиром Володимировичем Путіним, готова зазіхати на чуже, так я Вас розумію?

Олександр Палій: Так.

– Але ж в офіційних заявах і Путіна, і того ж Медведева, хоча його роль, коли він був президентом, була меншою, таке: ми суворо дотримуємося всіх міжнародних законів, ніяких агресій, що там агресія, – ніяких інтервенцій, просто ми готові до співпраці і не більше того.

Олександр Палій: Такі слова були, до речі, до проблем з Грузією, які виникли до грузинсько-російської війни. Теж Росія визнавала територіальну цілісність Грузії. Однак пройшов один день – Росія раптом перестала її визнавати. Тобто, все це може змінитися дуже швидко. І слова у міжнародній практиці, як правило, значать дуже небагато, тому що це всього лише слова.

– Але ж ті події, точніше їх кульмінація почалася рівно 5 років тому... Не йшлося про те, що Росія на одну з держав Грузії напала. Йшлося про захист інтересів, у тому числі і громадян Росії, яких у Південній Осетії було чимало, про те, що, мовляв, (це логіка офіційного російського керівництва) тодішнє керівництво Грузії, формально президент Саакашвілі, і зараз поки залишається главою цієї держави, «здійснили агресію» і так далі. Йшлося тільки про захист інтересів. І російські війська, зрештою, залишили ту територію, яка належить Грузії зараз. Тільки йшлося про Абхазію і Південну Осетію.

Олександр Палій: Ми ж всі розуміємо прекрасно, що Росія свого часу зробила непропорційно більше по відношенню до Чечні, ніж зробила Грузія по відношенню до Південної Осетії і Абхазії. І все це відбувалося, незважаючи на те, що на території Чечні було багато громадян інших держав. Тобто, тут принцип абсолютно диспропорційний: «що дозволено Юпітеру, не дозволено бичу».

Я не кажу, що Грузія не робила помилок. Помилки там було зроблено більше ніж досить. Але з чисто формальної і з точки зору міжнародного права, з точки зору нинішніх реалій міжнародного права, Грузія діяла на власній території. Так само, як за цими ж нормами, Росія діє на власній території в Чечні.

– Пане Фесенко, чи можна сказати, що зараз, через 5 років, можливе повторення подібного на пострадянському просторі?

Володимир Фесенко: Теоретично це можливо, безумовно, якщо виникнуть певні підстави або внутрішні конфлікти. Просто так я не думаю, що Росія зараз буде застосувати силу.

Наприклад, у тій же Грузії нинішня внутрішня політична ситуація фактично складається на користь Росії. Одна зі стратегічних цілей Путіна – посунути Саакашвілі – близька до реалізації. Ми не знаємо, ще як уряд з Бедзіною Іванішвілі, можливо, його наступника, будуть діяти у стосунках з Росією, але зараз там не потрібно застосовувати військову силу.

Але, якщо вдаватися до певних фантазій, навіть не прогнозів, а фантазій, якщо десь виникає критична ситуація, навіть на нашій території і в інтересах Росії буде застосовувати, хоча б локально, військову силу, вони можуть це зробити.

– Не утримаються?

Володимир Фесенко: Це залежить від обставин, від конкретної кон'юнктури, внутрішньополітичної ситуації в Росії, зовнішньополітичної, міжнародної ситуації. Тому такі ризики існують.

Росія розглядає пострадянський простір як сферу своїх інтересів, де вона, як вони думають і вважають, у тому числі може застосовувати військову силу.

Хоча, якщо повертатися до тієї ситуації 2008 року, по-перше, я не об'єднував би ситуацію у Південній Осетії і в Абхазії. Там різний контекст. На мій погляд, у Грузії, у Саакашвілі був шанс добитися поступової реінтеграції Південної Осетії економічно. Якщо вони діяли б поступово. Я і в Грузії чув цю думку. І деякі навіть російські фахівці...

– Зрештою, Аджарія приєдналася до Грузії.

Володимир Фесенко: Але там теж застосовували силовий спосіб. Там фактично примусили.

Можливо, Саакашвілі сподівався, що це спрацює і в Південній Осетії. Він вважав її слабкою ланкою. Але, на мій погляд, це стало драматичною, навіть трагічною помилкою. Росіяни цим скористалися. Є така думка, що Саакашвілі провокували на такий конфлікт. Не буду зараз це оцінювати, але, можливо, ота трагічна ситуація 5-річної давнини стала першим камінцем, який спричинив тріщину в авторитеті, в популярності Саакашвілі, призвів до нинішньої його ситуації. Це негатив не тільки для Саакашвілі, для Грузії в цілому.

Якщо про Абхазію згадувати, то там, на жаль, у 1990-і роки була громадянська війна фактично. І там потрібні зовсім інші засоби. Але знову ж таки економічні успіхи Грузії на чорноморському узбережжі могли б знову ж таки змінити думку абхазів до Грузії.

– Успіхи в реформах, що констатує чимало експертів, під час правління Саакашвілі.

Володимир Фесенко: Безумовно. Так що тут могли б бути інші сценарії.

Зараз, я думаю, так чи інакше можливість мирного розв'язання цього територіального конфлікту і нинішньої складної ситуації віддалилася в часі. Грузія для розв'язання цієї проблеми зараз далі, ніж була тоді. Так що певна пауза потрібна. Ми знаємо, що в історії іноді такі територіальні розколи тривають роками, достатньо довго.

– Кіпр. Ну, ми знаємо такі приклади.

Володимир Фесенко: Так-так. Прикладів, на жаль, багато. Суверенізація цих двох територій, яка відбулася вже після війни, також ускладнила ситуацію. Так що, на жаль, наслідки цього конфлікту будуть довготривалими.

– Зараз такі, так би мовити, політичні реалії. Якщо не говорити «війна», «військовий конфлікт», про ці крайнощі не говорити взагалі. Ми бачимо ситуацію навіть у таких дріб'язках, умовно, коли в Росію не пускають певні українські товари. Оця ситуація, оцей розподіл, так би мовити, кордону, тобто або Митний союз, або угода про асоціацію, осінній саміт, можливе підписання у Литві, і Україна перебуває у цьому стані, офіційно декларуючи з вуст нинішнього керівництва про євроінтеграцію.

Росія має свою політику, намагається будь-якою ціною вплинути, як вона переконує, в рамках суто міжнародних стосунків, без ніяких, звісно, воєн, на те, щоб Україна зробила вибір на користь Митного союзу.

Як може далі розвиватися ситуація? Наскільки Росія може застосувати навіть більш гострі важелі? Повторюю, не про війну навіть ідеться, а про те, наскільки вона далі, якщо вживати це слово, тиснутиме на Україну?

Володимир Фесенко: Термін «війна» вже використовується. Поки як «торгівельна війна», але...

Олександр Палій: Це зовсім різні речі.

– Наскільки Росія може зайти у своєму прагненні залишити у своїй орбіті Україну? Наскільки вона може використати такі важелі?

Олександр Палій: Росіяни люблять таке слово, як «хателкі». Звичайно, що бажань є дуже багато в наших сусідів.

– Росія, якщо говорити про дотримання суворе міжнародних норм, має повне право відстоювати свої економічні інтереси у стосунках з іншими державами, у тому числі і з Україною?

Олександр Палій: Ні. У нас є угода, у нас є Будапештський меморандум, який абсолютно чітко забороняє застосування економічних санкцій і економічного тиску. Але всі ці угоди, так би мовити, на сьогоднішній день зневажені де-факто.

Тут ситуація у чому? Ситуація у тому, що бажати Росія, звичайно, може. І ми розуміємо, чому. Тому що цей російський економічний проект на сьогоднішній день у серйозній кризі.

– Митний союз?

Олександр Палій: Взагалі. Росія перейшла в економічному розвитку своєму до стагнації. Від стагнації, точніше, до рецесії. Ніякого розвитку, незважаючи на високі ціни на нафту, дуже високі ціни на нафту, немає.

Падіння торгівлі всередині Митного союзу за січень-травень цього року – 10%, падіння експорту Білорусі без війни, я нагадаю, що без війни – 35%, падіння експорту Казахстану – 7%. Це дані Євразійської економічної комісії за січень-травень цього року.

Демографічні проблеми, інфраструктурні проблеми, коли кожен рік буде з населення випадати мільйон працездатних.

– Але ж у Європі, до якої ми маємо інтегруватися, прагнемо інтегруватися і за нинішньої влади теж, теж і демографічні проблеми, і економічні проблеми ми бачимо на прикладі Іспанії, Греції і не тільки їх. І як кажуть прихильники «російського світу», це «птопаючий корабель».

Олександр Палій: Є різні рівні кризи. Якщо в Європі криза – 1300 євро мінімальної пенсії для грецького пенсіонера, то в Росії і в Україні криза – це щось зовсім інше. Там є проблеми, але ЄС – це 502 мільйони населення, а Митний союз – це зовсім інші цифри, це значно бідніше населення. І це населення, де робочих рук уже не вистачає на сьогоднішній день, де хочуть залучити Україну як джерело робочих рук традиційного, щоб за пайку наші знову працювали не в Італії сонячній, а працювали в Сибіру. І, крім того, звичайно, використання наших ресурсів.

Тому зараз імперія озирається по сторонах, так би мовити, де і кого, як грушу, потрусити.

– Тобто, на Ваш погляд, про рівноправне співробітництво в рамках Митного союзу не йдеться?

Олександр Палій: Так. Навіть наше керівництво це розуміє. До речі, це розуміє і Казахстан прекрасно. Якщо ви подивитеся, що він не підіграє цим «торгівельним війнам» з Україною, то це свідчить про те, що казахи розглядаються просто, як інструмент. Інструмент, який забезпечить їм тимчасову спокійність по північному кордону.

– Пане Фесенко, на Ваш погляд, якою є межа, до якої може дійти Росія у намаганні, так би мовити, притягнути Україну в орбіту своїх економічних і не лише інтересів?

Володимир Фесенко: Межа ця така, якщо це не буде створювати серйозних внутрішніх проблем для самої Росії. Я поясню, що мається на увазі.

– Саме внутрішніх проблем?

Володимир Фесенко: Так, внутрішніх проблем.

Абсолютно точно можна прогнозувати, що якщо угода про асоціацію і зону вільної торгівлі з ЄС буде підписана на Вільнюському саміті Східного партнерства, тоді те, що ми зараз бачимо, тобто і позбавлення квот на українські труби, і санкції щодо «Рошену» і деякі інші речі – все це будуть квіточки. Проблеми ми отримаємо більш серйозні.

Інша річ, що застосування масштабних економічних санкцій, обмеження українського експорту в Росію, то це буде удар по російській економіці у тому числі. І от проблеми російські, і про які ми згадували, між іншим є наслідком проблем ЄС. Росія до європейської економіки прив'язана більше, ніж Україна. Їх експорт...

– Не підписуючи угод про асоціацію, далеко не будучи членом ЄС.

Володимир Фесенко: Так. Там інший формат зв'язків, структура торгівлі і так далі. Але вони потерпають від цього. Але, якщо вони ще будуть власними руками створювати санкції, вони можуть дестабілізувати окремі ділянки своїх ринків споживчих, плюс це буде зниження ВВП. Можливо, ми більше постраждаємо від цього, але і Росія також. Тому я думаю, що вони будуть все ж таки вимірювати. Показово нас покарати? Так, вони це зроблять. Але переходити певну межу, то це вже будуть ризики для самої російської економіки.

Але я зверну увагу на інше. На жаль, ситуація не така проста. По-перше, ми ще не знаємо, чи буде підписана угода, чи не буде підписана. Тут є різні чинники. І між іншим та ж Росія, от ми про 2008 рік згадували, а я нагадаю про Бухарестський саміт – тоді Росія зробила все, щоб Україна і Грузія не отримали план дій щодо членства в НАТО.

– І це увінчалось успіхом для Росії.

Володимир Фесенко: Так! Вони впливали і на окремі європейські країни. Плюс і покарання Грузії, я думаю, також було з цим пов'язане.

Зараз, я думаю, вони теж будуть впливати на окремих європейських політиків, на окремі європейські країни, щоб вони застосовували вето на цю угоду. Це може бути. Плюс хтось – можуть провокувати конфліктні ситуації у стосунках між Україною і ЄС. І це можливо. Просто так Росія не буде на це дивитися.

А далі треба розуміти, що виборець Януковича – це російськомовний виборець, який з симпатією ставиться до Росії. Росія може запропонувати Віктору Федоровичу великі гроші і для фінансової стабілізації, і для проведення масштабних соціальних програм перед президентським виборами.

– І навіть, уявімо собі, вкотре пообіцяти до газових угод знову повернутися.

Володимир Фесенко: Так. Інша річ, що Янукович не хоче бути підлеглим Путіна.

– І чекати на нього, коли заплановані переговори, по кілька годин. Поки він відвідає рокерів.

Володимир Фесенко: Так. Це такі нібито дрібниці, але вони впливають на загальний стан стосунків, і вони демонструють те, хто є хто.

Українські олігархи теж не в захваті від ризиків економічної експансії Росії. Я вже не кажу про те, де будуть розподіляти прибутки від митниці, в яких пропорціях. Тут навіть корупційні ризики, але вони також працюють проти євразійської інтеграції.

Так що є багато контрчинників, але є і ризики. Так що, думаю, ситуація буде вирішуватися вже десь після саміту у листопаді. Але Росія буде на нас тиснути у різний спосіб.

– А який Ваш прогноз, буде підписана угода про асоціацію?

Володимир Фесенко: Шанси на підписання достатньо високі, але не абсолютні. Прогнози можна буде робити, я думаю, не раніше початку жовтня.

Олександр Палій: Я теж вважаю, що є більше 50%, що буде підписана. Але ще остаточного рішення немає.

– Маємо запитання радіослухача.

Слухачка: Я хочу сказати, що завойовницькі війни росіян були постійними впродовж 500 років. І ті землі, які Росія позавойовувала, обростають кропивою, лободою, бур'яном, і там немає кому працювати на них. Через те вони так прагнуть забрати оті маленькі держави, як Грузія, Осетія, Абхазія до себе для того, щоб мати ту робочу силу.

Стосовно Митного союзу. Звичайно, що Митний союз – то для нас зашморг на шії, тому що що ми можемо навчитися у росіян? Пити горілку і нічого не робити?

Олександр Палій: Щодо можливих дій Росії у відповідь на приєднання України до цієї зони про вільну торгівлю насамперед і асоціацію, то треба сказати, що (знову ж таки відштовхуючись від реалій, не від якихось міфічних цифр, які називаються часто в уряді навіть і в керівництві парламенту про те, що там 50% нашого експорту зав'язано на Росію), за даними Держстату, насправді з січні по травень цього року лише 23% нашого експорту пішло до Росії.

З цих 23% більше, напевне, половини (треба дуже точно подивитися), половина і більше – це той експорт, від якого Росія не може відмовитися. Наприклад, вона не може відмовитися від турбін українських, від вертолітних двигунів. Тому що, якщо вона відмовиться від вертолітних двигунів, у Росії перестане існувати вертолітна промисловість.

Але є 10%, тобто кондитерські вибори, інші, неглибокої переробки, товари, по яких Росія справді може мати маневр. Тобто, вона може їх купити десь в іншому місці.

Але знову ж таки це буде справді, як пан Володимир казав, пов'язано з проблемами для російських пенсіонерів, для незаможних російських людей. Тому що, чи купувати їм фінське, чи дешевше українське, то це має значення. Якщо цей пан Онищенко весь час говорить про здоров'я росіян, то треба ж подумати, що будуть ті росіяни їсти, якщо їм не буде сиру українського для своєї ціни нормальної якості чи кулінарної продукції і так далі?

– Якщо згадати Білорусь. Член Митного союзу. Навіть єдина держава формально існує вже не один рік.

Олександр Палій: Ще раз наголошую, що 35% падіння експорту!

– Приклад Білорусі. Звісно, її євроінтеграція не дуже у загрозі, м'яко кажучи, про асоціацію – угоду їй поки що, м'яко кажучи, рано підписувати, і при владі знаємо, хто там. Така близька інтеграційна політика Білорусі з Росією – саме для Білорусі це принесло користь? Чи ні? Як Ви думаєте, пане Фесенко?

Володимир Фесенко: Я думаю, що ні. Десь білоруси від цього виграли за рахунок низької ціни на енергоносії, але вони втрачають цей ресурс, він зменшується. Останніми роками ми бачимо збільшення економічних проблем для Білорусі.

Думаю, що певні ризики і певні проблеми, які мають і Білорусь, і Казахстан, є певним попередженням для українського керівництва. Чому Янукович і каже: давайте ми подивимося, як воно буде працювати, а потім будемо визначатися.

Я думаю, що зараз дійсно не треба поспішати. Нам треба знайти так чи інакше оптимальний прийнятний для країни баланс інтересів і в стосунках з ЄС, і у стосунках з Росією, з Митним союзом. Але головний пріоритет визначено і його треба дотримуватися. Це європейська інтеграція.